

Skivsamling

SNAPP- HANEN



Nr 3 - 1953
116 årg.
Pris 2 kr.

**Rätta priserna
Rätta kvalitéerna**

för hela familjen
finner ni i stadens och bygdens
stora affär

Carl Anderson's
— när det gäller kläder

Tel. växel. 66, 76, 1766

KUNNIGHET ger SÄKERHET

Lär Er köra bil hos

Inge Pettersson

Bilskola - Biluthyrning

Modern undervisning. Ljudfilm

Röingegatan 27, Hässleholm

Tel. 658

Tel. 658

ALLT för hygienen

hos

Malmströms

Parfymeri

HÄSSEHOLM

Tel. 10

WIFSTRANDS

LEKSAKS- & BOSÄTTNINGSAFFÄR

Rekommenderas

Tel. 237

Ivar Jönsson

då det gäller

GLAS - PORSLIN

BOSÄTTNING

Stor sortering

Telefon 74

MUSIKCENTRUM

Hässleholm . Tel. 267

**MUSIKINSTRUMENT . PIANON . RADIO-
GRAMMOPONER och GRAMMOPONSKIVOR**

Varm korv

— ett gott mellanmål



KRISTIANSTAD-BLEKINGE SLAKTERIFÖRENING

SNAPPHANEN

Tidskrift
för

Kungl Skånska Trängregementets
Kamratförening

Redaktör och ansvarig utgivare: Kapten B. Brunnby
Ekonomichef: Fanjunkare P. Liedholm
Annonchef: Fanjunkare L. Lundgårdh

Annonspriser:

Helsida	200 kr
Halvsida	100 "
Kvartasida	50 "
Attondelssida	25 "
Sextondelssida	15 "

Nr 3 Argång 11

17/12 1953

Postgiro 7 65 71

Advokatfirman

Stjerndahl & Wikborn

Agne Wikborn
Gösta Henrikz

Ledamöter av Sv. Advokatsamfund

RÄTTEGÅNGAR . BOUTREDNINGAR
INKASSERINGAR . AUKTIONER

Frykholmag. 5 Håssleholm Tel. växel 1800

Bröderna Klingströms

Bleck- & Plåtslageri

REKOMMENDERAS

Tel. 325

Burmans Conditori

rekommenderas

ELIASSONS

BAGERI, SPECERI- och DIVERSEAFFÄR

Vid T4 - Tel. 619

EXPRESSBYRÅN

HÅSSLEHOLM

Tel. 109 - 1179

FLYTTAR ALLT

ÖVERALLT

Klickar

Klockan?

Gå till

LINDBECK & Co

NILS AHLQUIST

URMAKERIAFFÄR

Rödingegatan 8

Tel. 494

Köp Eder TOBAK i

Tobakshörnan

Välsorterad affär

(mitt emot trängen)

STOCKHOLMSBODEN

Nya och beg. Herrkläder, Skinnkläder

Underkläder, Handskar m. m.

Godtemplargatan 8. Tel. 505

SNAPPHANEN

TIDSKRIFT FÖR KUNGL SKÅNSKA TRÄNGREGEMENTETS KAMRATFÖRENING

Skånska Trängare!

VART REGEMENTE har blivit än ett år äldre och ytterligare en åldersklass har inlemnats i våra aktiva led. Samtidigt lämnar en årgång Skånska trängare värnpliktsåldern, men vi hoppas att den därmed icke anser att aktiviteten skall ha ett slut. Tänk på att kedjan visserligen knytes ihop genom tjänsten på Skånska trängregementet men ingalunda brytes av en åldersgräns för den obligatoriska tjänsten. I varje fall äro såväl Regimente som Kamratförening beroende av att kontakten icke blir avhängig av några lagens åldersgränser.

Vi kunna glädja oss åt att för varje år som går så får underhållstjänsten en alltmera erkänd plats i försvarsorganisationen och vi vet att vilka stridsmedel som än kunna uppfinnas så måste de levereras till stridslinjen. Vi vet än mer väl att om stridsmedlen medför ökade stridsskador så måste vår tjänst bli mer allomfattande och snabbare. Våra värnpliktiga äro till största delen befälslever och föregångsmän d v s de skola bli arbetsledare på sina platser i krigsorganisationen. Ansvaret är därmed fastslaget. Ökad förståelse och uppskattning följis dock av ökade krav. Låt oss se till att vi kan uppfylla de fordringar som stat. samhälle och vi själva ömsesidigt ställa på varandra.

Ett förgånget år inbjuder till blickar tillbaka, blickar som röja ansvaret inför våra äldre kamrater. Ett nytt år inbjuder till löften. Och de löftena äro förvisso att söka fylla de krav som ställs och kommer att ställas på oss.

Förtroendefullt samarbete är den enda säkra grunden för att kunna fylla vår lilla plats i samhälle och krigsorganisation. För oss är det samarbetet nära knutet till ansvaret som en sammanbindande länk mellan äldre och yngre årgångar av Skånska trängare.

Alltså måste vi alla och envar ta ett personligt tag för att föra våra traditioner och vår gemenskapetsvilja framåt. Då går det bra för regementet och för oss själva. Ty devisen är och förblir: "Vad du gör för regementet, gör regementet och kamratkedjan för dig."

GOD JUL och GOTT NYTT ÅR!



Per Hallin

Omslagsbilden: Julstämning utanför 1. kompaniets kasern.

Sekreterarens spalt

Vid kamratföreningens årsmöte 30/8 valdes såsom styrelse för år 1954: *Ordf:* överste P. Kellin; *v ordf:* kapten G. Clemedtsson; *Övriga ledamöter:* Kapten B. Brunnby, läroverksadjunkt A. Höllfors, förvaltare C. Linell, fanjunkare P. Liedholm, trafikbillägare H. Nilsson, nämndeman V. Rundberg, borgmästare W. Simonson, nämndeman A. Svensson, fanjunkare L. Svensson samtliga omvalda samt polisman C. A. Rittinge nyvald.

Regementets marsch har inspelats på grammofonskiva och, utkommer nu till jul. Den försäljes av kamratföreningen till ett pris av 5 kronor. Flera hundra exemplar har redan levererats och ett begränsat antal finnes "i lager" för leverans före jul åt dem som komma först med beställning. Ring eller sänd in beställning till kapten Brunnby eller fanjunkare Liedholm.

På styrelsesammanträdet 11/12 då styrelsen konstituerade sig för år 1954 med kapten Brunnby som sekreterare och fanjunkare Liedholm som kassör beslöts bl a att till jul nedlägga en krans vid T 4 gravvård på Håssleholms kyrkogård till minne av de kamrater som där ha sin sista viloplats.

Det blir vinterträff även nästa år och preliminärt har dagen bestämts till söndagen den 7. februari.

Med detta nummer medföljer ett inbetalningskort, avsett att underlätta medlemmarnas inbetalande av nästa års medlemsavgift. Tag vara på den fördelen och sänd genast in beloppet, när Ni nu i juletid ändå besöker posten.

När Ni skall
köpa julklappar
i år

Besök de företag som
annonsera i Snapphanen

Gynna våra annonsörer!

Regementsmuséet

Gamla T 4-ingar är minnesgoda. Det vittnar det intresse om, som visas vårt regementsmuseum. Många gåvor har flutit in och fler hoppas vi på. Här nedan följer en förteckning över de senaste nyförvärven, och till alla donatorer framföres härmed ett varmt tack.

Fanj E. Ahlström: Ridstövlar, bruna. Fotografier. Ridbyxor m.ä.

Herr J. K. R. Medin: Kontrakt för anställning vid T 4 år 1902. Avskedspass för dist.-korp nr 9 Medin år 1906.

Fanj T. Tullberg: Tidningen "Trängsoldaten", tre nr från 1915. Sånghäfte.

Redaktör B. Lundberg: Arméns eldhandvapen förr och nu (bok) av Josef Alm. Snapphanarna (bok) av Alf Aberg.

Teckningslärare A. Hörberg: Oljemålningar, 2 st, målade av donatorn.

Officerskåren T 4: Fotomontage av officerscorpens vid Kongl Trängbataljonen 1887.

Överste A. Johansson: Fotografier från gamla tider i Landskrona och Håssleholm.

Kapten H. Bruhn: Gruppfoto av officerskåren vid T 4 omkring sekelskiftet.

Överste P. Kellin: Mössa, fält- m/39 för överste. Ståndare till hatt m/10. Port-épé för officer. Dagofficersband.

Majör B. Läsing: Mössa, päl- m/39. Mössa m.ä för kapten.

Löjtnant L. Bouveng: Sabelbärrem till sadel för off.

Kapten A. Nordlindh: Sporrar. Livrem med axelrem. Identitetsbricka för O. J. Nordlindh, 3 förplägnauskolonnen, T 4.

Kapten B. Ramstedt: Våg med skålar (gammal sjvutrustning).

Överste C. Möllers sterbhuss: Fotografier ur f. överste C. Möllers samlingar.

Kapten K. A. Widoff: Brännvinskagge och tekanna (gammal sjvutrustning). Uniformknapp, silver för off och fanj vid T 4.

Kapten B. Mattsson: Mössa, skärm-, m/39 för kompoff.

Förvaltare F. Bogren: Sabel (tillhört donatorns fader mfanj B. O. Bogren). Fotografi av T 4 musikkår omkr sekelskiftet. Tjänstepapper som tillhört B. O. Bogren. Svenska Arméns rulla (1875). Rang-Rulla över Befälet vid Svenska Krigsmakten till Lands (1825).

Tyghantverkare S. Johansson: Lykta, kupol- med rött glas.

Överlämnat från förvärd och arkiv: Instruktion för beväringens övningar vid trängen (1893). T 4:s kontrabok med Landskrona speceri- och delikatessaffär 1902—1907. Knapp m/1894 för off och fanj vid T 4. Koplebok, innehållande koncept till regkvm vid T 4 handbrev 1899—1908. Rekruteringsrulla för T 4 2. komp 1895—1902. Stamrulla för T 4 1. komp 1895.

Infanteriskjutskolan

Sergeant G. Granér berättar om en intressant tjänstgöring.

3,5 mil norrut från Stockholm och ungefär lika långt söderut från Uppsala ligger vid en av Milla-rens otaliga vikar — Skarven — Rosersbergs anrika slott, som sedan 1876 inrymt Infanteriskjutskolan.

Skolan var från början en läroanstalt i skjutning, där befälet fick lära sig hantera det fåtal vapen, som en dåtida armé var utrustad med. Verksamheten omfattar numera kurser för bataljonschefer, kompanichefer, subalternofficerare ur infanteri, kavalleri och pansartrupper, underofficerare, kurser i granatkastartjänst, kulsprute-tjänst, skyddstjänst och mycket annat. Till skjutskolan förlägges också en betydande försöksverksamhet av olika slag. Här får nya vapen sina eld-dop, nya utrustningar får gå genom skärselden och stridsteknik och organisation skärskådas här i takt med den militära utvecklingen.

För verksamheten har skolechefen till sitt förfo-gande en övningsbataljon bestående av värnpliktiga, som redan vid inskrivningen uttages för sko-lans behov. Övningsgruppen tillföres befäl genom kommandering från arméns olika förband, främst då infanteriet.

"Omöjligt" var ett ord som ingen kände till.

Jag har emellertid som trängare haft förmånen tjänstgöra där under åren 1947—1951. En förmån var det, ty ingen annanstans kan man väl finna mera stimulans för sin militära tjänst, än där man står mitt uppe i utvecklingen. Tjänstgö-ringen var hektisk och satte sin speciella prägel på värnpliktsutbildningen. Det gällde att så snart som möjligt bibringa truppen grundläggande fär-digheter i alla övningsgrenar, för att de snabbt skulle kunna användas i sina egentliga uppgifter; övningsgrupp för de olika kurserna och försöks-objekt för de många försöken. Hårda tag måste tillgripas och oftast kunde arbetsdagen räknas bå-de 10 och 12 timmar. Rekrutererna fostrades till "fräna" soldater, beredda till vilka nappatag som helst, väl förtrogna med sina vapen, sina fordon och annan utrustning. Skjutskolans personal hade strukit ordet "omöjligt" ur sin vokabulär. Man kunde antyda, att en sak var svår eller mycket svår, men aldrig omöjlig. Inga hinder fick stå i vägen för genomförandet av en sak och fanns de, skulle de övervinnas. Vad sägs t ex om uppgiften, att fyra veckor efter inryckningen ha soldater mogna att insättas i försöksverksamhet med hjul-traktorer? Det var en uppgift som kunde betecknas

som mycket svår, men absolut inte omöjlig. Under denna forcerade utbildning ville dygnets 24 tim-mar knappast räcka till. Det var ett slit utan like, men det var inte förgäves, utan lönades många gånger om på olika sätt.

För min del var tjänsten alltid svårartad. Gara-ge, verkstad och drivmedelsanläggning som krävs för utbildning i motortjänst hade nämligen icke kunnat byggas i samma takt som skjutskolan till-förts motorfordon. När man så nämmer, att for-donsparken på min pluton omfattade minst 6 mo-toreyklar, 12 terrängbilar av olika slag, lika många hjultraktorer, 3 standardlastbilar, 2 pansarbilar, 4 stridsvagnar och 1 pansarvärnskanonvagn förstår nog var och en, att man många gånger var nästan färdig att ge upp. Näja, förblättringar gjordes, om även i alltför långsam takt, och när jag avlämnade uppgiften till min efterträdare, hade han ett gansa-ka gott utgångsläge.

Som trängare är jag nog ganska ensam om att ha utbildat och fört stridsvagnspluton. (Anej, det finns fler. Titta i rullan! "Red. anm.") men den glädjen fick ett snöpligt slut. Vid skolan bedrevs övningar mycket i form av förevisningar. Så hade vi en anfallsbana, som kördes ganska ofta och där var och en var förtrogen med övningens förlopp i minsta detalj. Ja, någon sade en gång nog så elakt, att om man rubbade på en sten i terrängen eller fällde ett träd, skulle övningen kunna gå i stöpet, eftersom truppen då inte skulle ha känt igen sin gamla anfallsbana. Nå, även stridsvagns-besättningarna kunde sin bana och visste exakt, hur de skulle uppträda, när eldunderstöd skulle lämnas, framryckning igångsättas o s v. Vid en av dessa förevisningsövningar närvar en del pansar-experten, som spant följde övningens förlopp. Naturligtvis riktades deras största uppmärksamhet på de för dem heliga stridsvagnarna. Efter övningens slut uttalade experterna sitt stora gillande av stridsvagnarnas insats, taktiskt och tekniskt riktigt, ja t o m berömvärd. För genomgång stäl-les förbanden upp till fota. Som chef för strids-vagnsplutonen stod en karl med frängens emblem på den svarta overallens kragansibbar. Vilken chi-kan! Efter den övningen fick jag överlämna strids-vagnstjänsten till befäl ur pansartrupperna.

Under den intensiva stridsverksamhet som dag-ligen pågick vid skolan, inträffade aldrig några svårare olycksfall, trots att skarp ammunition för det mesta användes. För skjutskolesoldaten var löspluggar ett tämligen okänt begrepp. Visat före-

Scotland Yard

Kriminalöverkonstapel A. Nordlindh, kapten i trångtruppernas reserv, ger oss några glimtar från ett studiebesök vid den världsberömda "Yarden".

I mitten av oktober i år återvände jag efter nära sex veckors studier vid New Scotland Yard, Londons världsberömda polisorganisation. Jag fick där vara med om många spännande upplevelser och här nedan vill jag redogöra för några av dessa.

999 är det utan jämförelse mest kända telefonnumret i London och dess omgivningar. Många människor, som kommer i en sådan belägenhet, att de behöver polisens hjälp, ha kanske ingen aning om numret till polistationen i det egna distriktet. Men numret 999 känner alla till. Och slår man de tre siffrorna, kommer man i direkt kontakt med Scotlands Yards telefon- och radiocentral. Därifrån nås Londons tvåhundra radiobilar och radioutrustade motocyklar samt de aderton polisbåtarna på Themsen. Med teleprinter när man också olika polisstationer i och utom England.

Det var det magiska talet 999, som gjorde, att representanter för rättsväsen befann sig på brottsplatsen bara en kort stund efter det att ett par män sprängt kassaskåpet hos ett företag i Loughton, en ort tjugofem miles norr om London. Nattvakten hade blivit svårt misshandlad och ordentligt bunden inne i kontorslokalerna. Inte desto mindre lyckades han komma i telefonkontakt med Scotland Yard, som omedelbart dirigerade den lokala polisen till platsen, och vars mordkommission också var där efter en timmes tid och med denna följde undertecknad.

Nattvakten i Loughton hade, visade det sig sedan, trots sitt medtagna tillstånd lyckats ta sig fram till kontorstelefonen, fått tag i sladden, rycka ned apparaten och slå 999 på nummerskivan. Yarden lovade omedelbar hjälp och organiserade den enligt ovan. När vi kom till Loughton, låg nattvakten döende men tack vare att han haft 999 i huvudet, blev de båda bovarna snart fast. På brottsplatsen trädde mordkommissionens fotografer och fingertrycksexperter i arbete. De fann fingeravtryck på kassaskåpet och kunde med ledning av dessa lägga vantarna på våldsmännen.

När två dagar återstod av min vistelse i London blev jag tillfrågad, huruvida jag ville biträda Scotland Yard med utredning ombord på tankfartyget Dagmar Sahlén, som väntades till engelsk hamn på lördagen. Utredningen skulle klarlägga en mystisk händelse ombord på fartyget, där misspassaren gått över bord och omkommit ett par månader tidigare. Jag fick erbjudandet en torsdag och frågan ställdes av superintendent Jennings, som är en av Yardens fem stora män och som bl



medverkat i utredningen av Christiaffären. Jag beslöt med en viss tvekan att acceptera erbjudandet. Fredagen använde jag till att läsa genom protokollen över den förberedda utredning, som verkställdes av kaptenen ombord på Dagmar Sahlén. Och följande dag åkte jag tillsammans med mister Jennings, dennes förste man, detectiv sergeant Gardner samt detectiv sergeant Turner ut till Thames Haven, som är Englands största oljehamn, och där Dagmar Sahlén skulle lägga till. Vid Essex polisstation tillstötte ytterligare två detektiver, en finsk tolk och en norsk sjömanspastor. Tjugofem man av fartygets besättning på fyrtio man skulle höras på kort tid. Och ombord fanns svenskar, finnar, tyskar, holländare och engelsmän. Vid Thames Haven mötte ett stort uppbåd av journalister och de fann tydligen i mig ett tacksamt villebråd i nyhetsjakten. Jag blev hårt attackerad av journalisterna men kunde tyvärr inte lämna dem några upplysningar om vad jag kände till i fallet. Jag hade av mordkommissionens chef fått stränga order att inte säga något.

Klockan femton kom Dagmar Sahlén i hamn och mordkommissionen gick ombord. Först av allt gavs order om permissionsförbud, och det mottogs med minst sagt blandade känslor. Det var ju lördag och besättningen skulle haft sin första riktiga permissionskväll på två månader. Därefter satte förhö-

Forts. å sid. 9.

Trafikdirigering i storstadstrafik

En redogörelse av löjtnant Benskild från en övning i trafik tjänst i Malmö.

För att ge eleverna vid 2. och 3 komp trafikplutonerna träning i dirigering av livlig trafik anordnades 19/11—20/11 en övning i samråd med malmöpolisens trafikavdelning.

Det var med stor spänning och förväntan de båda trafikplutonerna på morgonen den 19. anträdde bussfärden till Malmö. Sedan förläggning och utspisning ordnats vid Lv 4 började övningarna med en genomgång i polisens ordersal av vad som åligger en "ståndpost", som den dirigerande trafikkonstapeln kallas, samt av hur tecknen till trafikanterna skall ges. Här fick eleverna många goda tips av erfarna lärare. Särskilt betydelsefullt var, att eleverna fick lära hur sambandet mellan "ståndpost" och trafikant klaras av för att förebygga missförstånd.

Varje trafikpluton togs om hand av en överkonstapel ur trafikavdelningen och under de fortsatta övningarna turades plutonerna om att vara ute och dirigera och att göra studiebesök på polisens olika avdelningar.

Det blev först 2. komp elevens tur att övergå till praktisk övning. Det var inte utan att de gick mot sina uppgifter att dirigera storstadstrafiken under "lunchrusningen" med en sugande känsla i magtrakten. Det var spännande ögonblick då trafikkonstapeln släkte de optiska trafiksignalerna och den förste eleven, utrustad med vita kraghandskar, fick börja dirigera.

Osäkerhet och oklara — ibland i hastigheten felaktiga — tecken förekom nästan överallt vid det första försöket. Men för undervisningen var det väl sört. Fyra erfarna trafikkonstaplar hade hand om vardera 3—4 man, vilka under ett 2-timmarspass fick avlösa varandra i gatukorset. Chefen för trafikavdelningen hade valt ut stadens "mest gånge" gatukors nämligen på Regementsgatan och Drottninggatan vid Fersens väg, Morescobron, Davidhallabron och Amiralabron samt för att ge befälet en liten extra träning Södergatan—Skomakaregatan. Som stöd för eleven i hans verksamhet stod trafikkonstapeln bakom honom, rättade och gav råd samt höll ett vakande öga på trafikanterna.

Efter avslutat övningspass var det skönt för eleverna, som — trots varan klädsel — blivit ordentligt blåfrusna i den blåsiga hamnstaden, att få kafferast på polishusets egen restaurang (många passade t o m på att låta åter med fläsk).

Under studiebesöket på polishuset fick eleverna se hur polisens trafikavdelning arbetar. Stora vägghäpplor med olivfärgade nålar markerande tra-

fikolyckor med olika slags fordon, dödsfall, person- och materielskador gav omedelbart var och en en tankeställare. I denna talande statistik kunde man dessutom utläsa, om det var barn eller vuxna, män eller kvinnor, som varit medagerande.

På trafikpolisens tekniska avdelning fanns färdiga skisser över stadens samtliga gatukors och eleverna fick se hur skisser över trafikolyckor ska se ut samt hur dessa kompletteras med fotografier.

Hierfter förevisades ordningspolisens lokaler med dagrum för konstaplar med frivakt, bordtjänst, arrester och piketbil.

Som höjdpunkt på förevisningen besågs den tekniskt fulländade larmcentralen, till vilken endast ett fåtal personer få tillträde. Två polismän ha där ständig kontakt med samtliga radiobilar samt kan med hjälp av en mångfald larmskåp i staden på kort tid få kontakt med varje patrullerande konstapel. En patrullerande konstapel kan från ett larmskåp komma i kontakt med larmcentralen eller ringa vilket annat telefonnummer som erfordras samt få direkt kontakt med radiobilarna. Larmskåpen äro dessutom avsedda för allmänheten som via dessa kan få polishjälp inom några minuter. De behöver ej ens ringa upp i telefonen ty larm ges redan då skåpets handtag ryckes ner.

Porta. å sid 18.



Även befälet fick pröva på trafikdirigerings svåra konst. Artikel författaren syns här elegant sköta trafikanten i Malmö centrum vid butikstängningsdags.

Med bandvagn till fjälls

Arméns motorskola, officerskursen 1952—1953 på vinterövning i Dalarnas nordvästra hörn.

Vi voro förlagda i Storsåtra ett par km söder Grövelsjöns turiststation. Efter en ansträngande motorcykelmarsch från Strängnäs över Uppsala, Mora, Älvdalen, Idre hade vi nått fjällterräng. Vädret var fint, lagom kallt, bra snöförhållanden. Framför oss hade vi övningar med bandvagn. Tidigare kursers erfarenheter hade lärt oss att ingenting i materiellvårdsväg fick lämnas åt slumpen. Om det är sant att bandvagn konstruerats efter mottot: "Ett fordon, som kan användas både på land och vatten och som måste hålla 24 timmar utan byte av delar", då förstår man bättre att vissa detaljer inte äro inbyggda för att snabbt kunna bytas ut. Vad sägs t ex om att behöva ungefär två timmar för att byta fläktrem! Tänk Er då att på grund av slarv vid kontroll före körning bli stående på kalfjället för fläktrömsbyte! Det är då omöjligt att ha handskar på händerna dels får man inte rum mellan plåtetaljer, dels kan man inte hantera små verktyg. Alltså gingo vi alla in för att klara av all "misstänkt" före fjällfärd. Första gången gjordes en helt kort förflyttning i närmaste omgivningarna.

Med en lapp som vägvisare.

Vi följde en sommarväg — nu knappast mera än ett skidspår — in mot norska gränsen och gäddade snart den risiga björkskogen. Vädret var utmärkt och det norska fjällområdet syntes imponerande. I sydost stack den svenska Stådan upp som en getrygg över storskogen. Efter ett kort uppehåll med orientering inom synkretsen bar det åter mot förläggningen och nya justeringsarbeten. Äntligen voro vi färdiga för den efterlängtade fjällmarschen. Med trakterns lapptillsyningsman som vägvisare bar det så iväg upp mot Grövelsjöns turiststation varifrån vi styrde uppför Jacobshöjdens rätt mjuka branter. På ungefär 1000 m höjd var marken fläckvis barbläst. Sikten var god till en början, men det rök av snö kring röset på den närmaste toppen. Allt var nu vitt, vitt vart man såg. Överallt såg marken slät och fin ut, men trots detta blev man då och då tagen ur villfarelsen på ett bryskt sätt, då fören dök ner i någon grop. I allmänhet "flöt" dock bandvagnen bra på snön tack vare det mycket låga bandtrycket.

Förstahandsmålet — en renvaktarstuga — där vi skulle äta torrskaffningen skyntade nere i en kitteldal och sedan vi klättrat i serpentin utför slutningen och "ankrat upp" utanför stugan smakade smörgåsarna och termoskaffet utmärkt. För-

den skulle därefter fortsätta till Höglingekåtan, en renvaktar- och gammal lapplägerplats, där Turistföreningen rest och underhåller en kåta för allmänheten. Det började tjockna mot norska sidan, men ännu halvvägs, då vi passerade Störvättshägna, sågo vi tätpatrullen med vägvisaren långt framför oss och spåren voro lätta att följa.

Plötsligt stannade en vagn

med avkrängt band — en händelse, som varje bandförare i det längsta hoppas slippa undan. Medan arbetet med det isiga bandet pågick började den envisa, västliga vinden driva med sig allt mera snö och då Höglingekåtan under en rast beskådats tillräckligt, sattes åter motorerna igång. Nu var det tjockt i luften. Marschordern slutade med: "Kortast möjliga avstånd mellan vagnarna, sambandet får inte gå förlorat. Framåt!" På fem meters avstånd såg man bara den närmast framförvarande bandvagnen. Bandspåren i snön röko igen praktiskt taget omedelbart. Det var ytterligt ansträngande för ögonen att som förare stirra framåt och försöka styra i den framföregående vagnens spår. Att försöka parera ojämnheter var inte att tänka på. Då och då gjorde vi rast för att byta förare och rensa drivbanden från isklumpar. Vindens evinnerliga vinande var enerverande. Snön slog fast på vindrutorna så att torkarna inte fungerade. En av besättningen fick ibland med händerna torka bort snö från vindrutan framför föraren. Men allting har ett slut. Så ock denna färd, som ur turistsynpunkt måste anses misslyckad, men ur övningssynpunkt mycket lyckad. Ingenting av besvärligheter hade besparats oss. Nere i skogsområdet igen tycktes vi ha kommit inom väl bonade vägar. Det var nästan stilla och tyst i jämförelse med vindens ständiga vinande och snöns rislande över fjällvidden. När vi kommo fram till renstängslet intill Jacobshöjden i närheten av Turiststationen igen, var det som att under en färd på sjön i dimma plötsligt få se kajen dyka upp liksom ur tomma intet. Man kände sig nästan överraskad av att ha kommit rätt och att strapatserna voro över.

Utan tvekan måste man respektera fjällvärldens snabba väderomslag — den ovane och oförberedde är prisgiven åt kyla, vind och snö. Likaså måste man beundra den fjällvanes säkerhet att i den vintriga fjällterrängen hitta rätt trots de mycket få orienteringspunkter och "märken" som finnas.

John W.

Faskinknivens förnåma familj

Under de hektiska Münchendagarna 1938 fick jag för första gången tillfälle att stifta bekantskap med faskinkniven, som säkerligen bevaras i friakt minne av åtskilliga trångare med större erfarenhet av dess praktiska användbarhet som verktyg och vapen. Mitt minne av den är egentligen rätt obestämt; jag erinrar mig framför allt att vi den gången tyckte att vår beväpning under vaktjänstgöring — pistolattrapp och faskinkniv — föreföll en aning parodisk i det då aktuella läget. Detta intryck har begripligt nog förstärkts under den tid som har förflytit efter det sista mellankrigsåret med dess sammansatta stämning av idyll och panik. Emellertid hindrar detta inte att faskinkniven och dess förnåma familj kan vara värd en liten betraktelse.

Förmodligen är faskinkniven sedan det andra världskrigets utbrott definitivt degraderad till museiföremål inom svenska armén. Dess förinnan kom den till jämförelsevis flitig användning i sin dubbla egenskap av vapen och framför allt verktyg. Man kan i första hand spåra dess historia ett stycke tillbaka under 1800-talet, men när infanteriförbanden ute i Europa och så småningom också i Sverige utrustades med faskinknivar, var det i själva verket ett verktyg med gamla traditioner som på nytt togs i bruk. Det hör till saken att faskinkniven vid denna tidpunkt i första hand användes som verktyg, bl. a. vid undanröjning av gårdegräddar, buskage och andra föremål som hindrade infanteriets framryckning.

Vapenhistoriskt sett har faskinkniven utvecklats ur en lång serie eneggiga knivar, av vilka de äldsta tillverkades redan under äldre stenåldern. Naturligtvis är det rätt fåfängt att söka räkna ut om dessa flintknivar var avsedda att tjäna som vapen eller som verktyg; förmodligen fick de liksom de samtida dolkarna av samma material fylla båda dessa funktioner omväxlande. Tydligt är emellertid att de väsentligt större huggknivar som framställdes under bronsåldern hade en mera utpräglad karaktär av verktyg. Till typen varierade de från land till land och även användningssättet växlade. Den grekiska machairan var sålunda ett viktigt kavallerivapen, och dess östgermanska motsvarighet, den s k saxen, användes enligt vapenhistorikern Oile Cederlöf omväxlande som vapen och som verktyg. Den s k scamasaxen, som också



var ett germanskt vapen, tycks ha varit ett eneggat kortsvärd av minst en halv meters längd. Detta användes för övrigt även sedan det tvåeggade långsvärdet hade börjat komma i allmänt bruk bland germanerna, som hämtat förebilden i Rom. Från Sverige är vapen av detta slag kända bl a från den medeltida rimkrönikan — det kallas där ryting — och i Centraleuropa bar befolkningen i stor utsträckning s k bondevärd till sitt personliga skydd.

Efter hand befanns huggknivarna lämpliga för jaktbruk, och i denna egenskap har de bagagnats in i vår egen tid. Den gammalgermanska scamasaxen lär sålunda ha stått modell för jaktknivar som hirschfångare och Waidblatt, låt vara att dessa under tidernas lopp har växlat utseende. Den typ av hirschfångare som användes vid 1600-talets början var förresten inte så olik faskinkniven; den hade rak, jämförelsevis bred klinga. Senare minskades dimensionerna och den konstnärliga utsmyckningen blev rikare.

På sådana fåfängliga ting har faskinknivskonstruktörerna naturligtvis inte haft anledning att tänka. När faskinkniven vid 1800-talets mitt togs i bruk i militärt sammanhang var den i första hand avsedd att användas vid tillverkningen av spöknippen för befästmålsändamål. Namnet anger för övrigt detta; faskin betyder spöknippa. Efter hand befanns emellertid denna huggkniv användbar även i andra sammanhang, och tidvis tycks den faktiskt ha tagits i bruk som vapen, även om man bortser från dess inledningsvis berörda användning som komplement till pistolattrappen under vaktjänstgöring i fredstid.

Bengt Lundberg.

Personaltjänst

T 4:s nye personalvårdsassistent, S. Lundberg berättar litet om sin verksamhet.

De senaste årens vpl vid T 4 har haft möjlighet att i sociala, ekonomiska, juridiska, m fl frågor, vända sig till regementets personalvårdsassistent. För de äldsta av våra regementskamrater är ordet främmande, medan de flesta av oss under beredskapstiden säkert på något sätt kom i kontakt med den personalvårdande verksamheten.

För assistenten är tjänsten vid rekrytförbanden mycket likartad tjänsten i fält, utom i ett mycket viktigt avseende. Han har ej samma möjlighet att följa personalen under tjänstgöringen som exempelvis en bataljonassistent i fält. Denne finns hela tiden vid truppen och ingår på ett helt annat sätt i förbandet än den assistent som måste dela sin tid mellan flera regementen.

Arbetsuppgifterna bli därför ej mindre — tvärtom. Toppbelastningen ligger givetvis vid de värnpliktigas inställelse till första tjänstgöring men även repetitionsförbandens tjänstgöring medför nödvändiga omläggningar inte minst beträffande mottagningsstider o dyl. På hösten tillkommer därutöver fritidsverksamheten som fordrar ett aktivt deltagande från assistentens sida.

Familjebidragen och därmed sammanhängande problem har den största omfattningen. I detta sammanhang vill jag uppmana alla dem som vet att de kommer att inkallas i vår eller till hösten: Lämnna in familjebidragsansökan i god tid FÖRE INSTALLERAN! Tjänstgöringstiden är kort och då många familjebidragsnämnder sammanträder blott en gång i månaden kan det annars hända att Din familj ej får bidraget i tid. Läs noga genom det meddelande som åtföljer inkallelseordern och berör familjebidragen!



Fanj S. Darpö lär bort motorteorin i fritidsundervisningen.

Från Hälsingborgsavdelningen



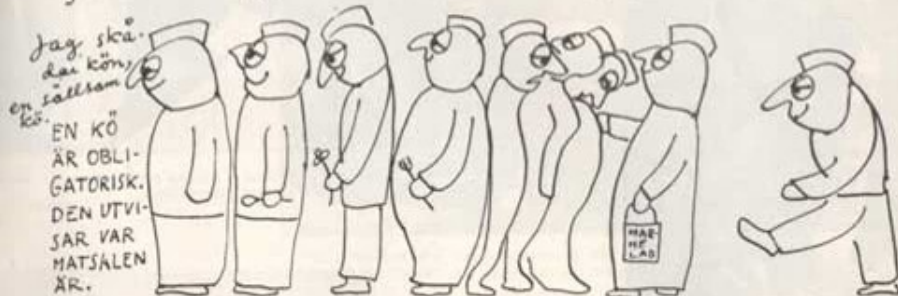
"Trängare i Nordvästskåne" hade den 30 november sitt höstmöte å restaurant Kvarnen i Hälsingborg, där många medlemmar hade samlats och under bästa stämning tillbragte en trevlig kväll tillsammans. Först tog Göte Dahl oss via kameran med på en tur runt staden Hälsingborg. Den gode fotografen hade samlat ett otal vackra bilder i färg, som livligt uppskattades av de närvarande. Wihlborg berättade sedan både trevligt och intressant om sina upplevelser vid finska gränsen under det finska vinterkriget. Så samlades man till det dukade bordet och ja, vad återstod sedan? Berättelser från T 4 och krigarlivet och det var många och roande poänger som man fick sig till livs långt fram på småtimmarna.

Ritning.

Ett område som växer med varje år, är den frivilliga fritidsundervisningen. Anmälan är frivillig men deltagandet därefter obligatoriskt. De ämnen som årets vpl har ägnat sin fritid åt äro: Engelska för nybörjare, engelsk konversation, psykologi, matematik, bokföring, motorteorin, maskinskrivning, sång o musik, fotografering, träslöjd, barnavård samt modern dans. Rynka nu ej pannan för det sista ämnet. Deltagarna fick ej blott lära sig dansa, deras uppträdande bättrades på samtidigt. Visserligen är jag part i målet, men en förändring till det bättre skedde beträffande såväl hållningen som säkerheten i det personliga uppträdandet. En tillgång för både individen och försvaret. Barnavårdskursen är landets första i militär regi. Den är tänkt som ett experiment, och då den ännu ej är avslutad, är det för tidigt att säga om den har givit deltagarna någon behållning. Anslutningen är emellertid god, varför jag hoppas på ett gott resultat.

Avslutningsvis vill jag uppmana dem som i vår skall fullgöra sin repmanad: Har Du några problem, titta in till mig eller skriv till Pvsav T-4, HÄSSLEHOLM 4.

Ett matsalsbesök & En sida ur fredsdagboken - i dec 1953.



Jag orkar ej taika men markan har lå. Och så lå. Och hon som ser vad det så söt.

TVå typiska ombakare. (T 4:s mat till ombakning: det finnes också de som ökat 8 kilo på två månader.)

Det går alltså mina steg i v s s då. HBG.



Musikvicekorpral K.-A. Nilsson hållar bildans läsare med en dånande trumvirvel.



"Tränregementet!" Fröken I. Bladhs glada stämma i telefonväxeln förmedlar våra samtal med yttervärlden.



Tygofficieren, kapten J. E. Johansson, som nyligen etablerat sig i sin nya eleganta expedition, håller här en gemyttlig konferens med arméingenjör N. Norell.

I motorfordonsförrådet jobbade förrådsman A. Berg med övernsyn, medan överfurir H. E. Andersson skötte protokollet.



I snickarverkstaden jobbar man så träflisorna yr omkring. Här syns snickarna S. Lindgren (t. v.) och H. Persson i full verksamhet.

KAMERASKOTT PÅ REGEMENTET

Skjutledare: Brunnby
Skytt: Ekenberg



Vid bensinpumpen var mackchefen Th. Jönsson strängt upptagen. En lång kö av motorfordon skulle tanka.



Det nyinrättade förrådsbokföringskontoret har fått en stor rymlig lokal i den ombyggda förvaltningsbyggnaden. Här sitter fanjunkare Aronsson och fröken T. Nilsson bland pärmar och räknemaskiner.

Övningsmaterieförrådet har nu blivit färdigbyggt och man arbetar där under idealiska förhållanden i rymliga lokaler. Ansvarig för utlämningen är S. Kjellgren, som här ses överlämna materiel till överfurir W. Nilsson.



Expuoff på personaldetaljen, löjtnant Leonartsson, känd av många åtgångar uppsöksökande T4-inga lämnar i och med årets utgång sin tjänst vid regementet. Han följes många välgångsönskingar för kommande år efter ett mångårigt och plikttrögt arbete i försvarets tjänst.



Hänt vid T 4

7/9 — anordnades Röda Korsets Skönetävling av T 4. I tävlingen, som äger rum varje år, äger Skånes samtliga rödakorskårer deltaga med ett visst antal lag. I årets tävling deltog ett 50-tal 4-mannalag, vilka voro indelade i tre klasser: kvinnliga lag, manliga lag och blandade lag. Som överledare fungerade inspektören för Kristianstadsdistriktet provinsalläck. A. Akesson, tävlingsledare var major Svensson med biträde av fanj Isendahl. Ett 25-tal off. uoff och ubef ur T 4 hade ställt sig till förfogande såsom stationschefer och kontrollanter. De 8 olika tävlingsmomenten omfattade prov i orientering samt första hjälpen åt skadade i trafiken och det dagliga arbetet. Tack vare regementets goda medverkan kunde tävlingen genomföras på ett perfekt sätt och till de deltagande lagens fulla belåtenhet.

Kristianstads-, Tyringe- och Ljungbyhedkårens lag placerade sig på 1. plats i resp klass, vilket visar att länet rödakorskårer äro bra utbildade. Tävligen följdes av landshövdingen och regch, representanter för distriktstyrelserna, pressen m fl. Till regementet har överlämnats Svenska Röda Korsets förtjänstplakett i silver.

13/9 — avhöll Reservofficersföreningen i Skåne sin årliga höstfälttävling, som liksom många gånger förut ägde rum vid T 4. Tävlingsledare var major Svensson, som till sitt förfogande hade en hel stab funktionärer ur regementet. I tävlingen, som gynnades av strålande väder och goda arrangemang deltog förutom skånska reservofficerare och värnpliktiga officerare även medlemmar i reservofficersföreningen i Danmark. De senare, som i många år tävlat med sina skånska reservofficerskamrater om lagpriset lyckades i år vinna en populär seger. Tävligen omfattade tre grenar, nämligen kartläsning från stationspunkt, pistolskjutning och orienteringsloppning.

Resultat:

Lagtävling:

1. Resoff-föreningen i Danmark, 539,55 poäng.
2. " " " " Skåne, 607, 80 poäng.

Individuell tävling (samtliga grenar).

1. Reservintendent K. Jensen, R. O. i D.

Kartläsning:

1. Kapten A. Andersson, R. O. i S. (T 4)

Pistolskjutning:

1. Löjtnant G. Ask, R. O. i S. (kav)

Orienteringsloppning:

1. Reservintendent K. Jensen, R. O. i D.

16/9 — hade T 4 celebert besök av militärbefälhavaren, generalmajor V. Tamn och tränginspektören överste K. Hagberg. Vår påpasslige fotograf fann dem tillsammans i ett soligt ögonblick.

23/10 — gjorde yngre årskursen vid krigshögskolan ett studiebesök vid T 4 med sin chef överste Cars i spetsen.

Innelliggande åldersklass organiserades för första gången som fältförband och upprättade bataljons- och brigadunderhållsplatser samt ett fördelningsjukhus. Dessutom demonstrerades bl a en del ny materiel som f n prövas på regementet.

28/10—29/10 — tävlade officerskåren om ett av



Militärbefälhavaren och tränginspektören besökte T 4 16/9.

överste Adolf Johansson uppsatt vandningspris. Tävligen, som av deltagarna omfattades med stort intresse, inleddes med pistolskjutning. Här fick de tävlande visa sin skicklighet dels i skjutning mot precisionstavla dels i en trevlig upplagd fältskjutning. Den andra grenen i tävlingen, kartläsning från stationspunkt, blev på grund av dimma struken från tävlingsprogrammet. Nästa gren, orienterings- och tillförlitlighetskörning med lastbil blev en rolig och spännande tävling. Den var påhittigt och smakligt upplagd av tävlingsledaren, major Lüning, som i "brigadstaben" följde tävlingens gång efter hand som ekipagen dök upp för att erhålla nya order. Den avslutande grenen, som av trötta tävlande emotsågs med stor spänning var av teoretisk art. Det gällde att på viss tid lösa några taktiska uppgifter, vilket även samtliga deltagare lyckades med.

Resultat: 1. Kapten Hertz, 2. Kapten Eek, 3. Löjtnant Arvidsson, 4. Kapten Jämtfjäll, 5. Löjtnant Lindstedt.

29/10 — utförde instruktörskolan en studieresa till Lund och Malmö, som livligt uppskattades av eleverna. Instruktörskolan är den moderna motsvarigheten till gamla furirkolan. I Lund besågs domkyrkan, sakkunnigt föreläst av domkyrkovaktmästare Jönsson. Efter en behaglig tur på den nya motorvägen Lund—Malmö anlände skolan till Lv 4, där visning av moderns iv-vapen var anordnad. Så avsnakades andra frukosten på Lv 4, vilken var nästan lika god som på T 4 och därefter ägnades eftermiddagen åt besök på Kockums mekaniska verkstäder, där särskilt de jätte-

lika båtbyggena imponerade, rundvandring på Malmö museum och slutligen ett besök på Kvällspostens tryckeri. Det var glada och belåtna pojkar som skolchefen löjtnant Jakobsson hade med sig hem den kvällen.

2/11 — gjorde regementets blivande elever vid Trängofficersskolan ett studiebesök vid Philipasons bilbolags verkstäder i Malmö under ledning av arméing N. Norrfalk. Här omhändertogs eleverna av företagets verkstadschef, som demonstrerade all den moderna tekniska utrustning som ingår i en stor modern bilverkstad, ävensom det imponerande reservdelslagret och verktygsakäpet, som sannerligen inte var ett skap i vanlig mening. De kunskapsupgraderande eleverna slukade begärligt allt vetande som stoppades i dem av den sakkunniga personalen och deras tacksamhet mot företaget vänder sig icke minst till de båda försäljningsinspektörerna Zetterlund och Olofsson, som så väl hade planlagt besöket.

I detta sammanhang kan det vara lämpligt omtala att de blivande TOS-eleverna även gjort studiebesök på Hässelholms lasarett, där de genom överläkaren, doktor K.-A. Lagergrens tillmötesgående bl a fick övervara en större bukoperation.

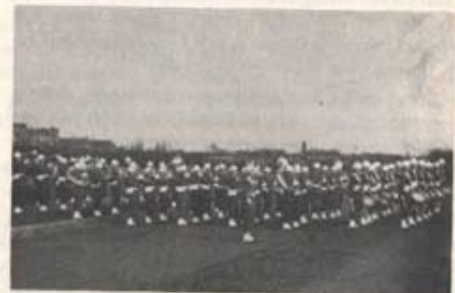
7/11—8/11 och 22/11 — svarade T 4 för att ett 15-tal elever ur Hälsingborgs kvinnliga bilkår fingo sitt förråd av motortekniskt vetande utökat genom teori i motorlektionssalen samt värd- och skötselpraktik i smörjhallen. Dessutom övades körning med lastbil såväl i bilkörbanan i nya övningsområdet som marsch i förband på vägarna norr om Hässelholm. Instruktörerna löjtnant Carlqvist och furir Olsson ("Småland") kunde naturligtvis — som alltid — protokollföra ett mycket stort intresse hos alla eleverna.

14/11—15/11 — I den stora försvarsutställningen i Lund deltog även T 4 med en manstark kontingent ur



Chefen för krigshögskolan, överste Cars, gästade T 4 23/10 i spetsen för yngre årskursen vid skolan.

1. och 3. kompanierna. I Lundagård förevisade en verkstadspluton all sin utrustning under full verksamhet. Ett 30-tal befäl och värnpliktiga bil- och vapenmekaniker skruvade, bankade, smidde och arbetade med all frenesi så det både glödde och knakade. Den besökande allmänheten var mycket intresserad av verksamheten och de kvinnliga bilkårester, som strax före den stora paraden genom Lund fick sina jeepar snabbt reparerade, hade all anledning att vara våra duktiga mekaniker tacksamma. I Palaestra, universitetets gymnastiskaal, visades ett fördelningsjukhus med all dess dyrbara utrustning. Publikfylltrömmingen var enorm och de som cicerorer tjänatgörande 1. kompanisterna talade sig fullkomligt hessa under sina bemödanden att förklara och visa alla till rätta.



Den stora paraden genom staden ägde rum till tonerna av en 80-mannaorkester, sammansatt av I 6, I 7, Lv 4 och T 4 musikkårer. Denna jättemusikkår spelade för första gången i militärmusikkårernas pampiga försöksutrustning, som väckte mycket stor uppmärksamhet.

VAD KUNNA VI GORA... Forts. fr. sid 5.

Med vetenskap om de mycket stegrade riskerna även vid ringa hastighetsökning frågar jag: Är det värt att riskera så mycket för att vinna några minuter i normala fall? Skött Dig in i situationen att Du är förare med personal på och i bilen. Du har ansvar för er alla. Bortsett från den psykiska belastningen anser Du Dig ha råd att betala akdestånd, reparation, kanske livränta till invalider och efterlevande?

Kom ihåg medlemsavgiften för 1954!

Postgironummer 76571

Den frivilliga befälsutbildningen vid T 4

har under hösten fortgått traditionsenligt med de allmer populära lördag-söndagskurserna.

Sälunda har i samråd med Norra Skånska befälsutbildningsförbundet och Fo 14 anordnats kurser för vpl befäl i motor-motorrep-am-int-trf- och sjvtjänsterna. Intresset har varit stort och sammanlagt ha enbart under höstomgången ett hundratal elever deltagit. De ha kommit från Halmstad i väster och Ronneby i öster, Ystad i söder och Växjö i norr. Föreläggning och förplånad samt resa till och från Hässelholm äro fria.

Som vanligt har sjukkursen varit störst, främst beroende på det goda samarbetet med Malmö sjv-befälsförening, vars energiske ordförande kamrer Malte Morstam, är ständig kursdeltagare och ansvarig för busstransporten Malmö—Hässelholm. Motorkursen samövar oftast med kurserna i ammunition- och trafikjänsterna samt ibland även med motorrepkursen, varigenom eleverna få en bild av en reducerad underhållsgrupps verksamhet. Ömsesidiga besök på varandras underhållsplatser befälet vidgad blick för hur underhållstjänsten i fält fungerar.

Instruktörernas arbete är ingalunda avundsvårt. Visserligen utgår ett arvode, men detta motsvarar på intet sätt det kvalificerade arbete som nedlägges på fritid. Ett särskilt intresse utöver det pekuniära erfordras sannerligen och detta förefinnes också. Ett exempel härpå gav sjukvårdskursens sista övning, vilken var upplagd som sjukvårdsfälttävling. Löjtnant Benskiölds och sergeant Bjerkemos förarbeten till denna tävling pågingo under två hela vardagskvällar samt hela lördagseftermiddagen. Så blev övningen också lyckad. Samtliga fullföljde de inom en taktisk ram med tillämpning på gällande reglementen upplagda proven. Bl a fingo eleverna lagvis utföra sjuktransport med bår, omhändertada sårade och deras vapen, skjuta med dessa vapen (pistol och kpist) mot uppträdande fl, samt per cykel söka samband med bataljons-sjukvårdstross, hållplats, kompanichef m fl i terrängen bestfäliga delar av de stridande egna förbanden. Att dessa, då laget nått angiven plats, just gått vidare till nästa uppehållsplats satte deltagarna på verkliga prov i orienteringskonsten.

Vid den sista övningen kunde kurschefen kaptan Ramstedt meddela tiderna för vinter- och våromgångens kurser, vilka nu fastställets till 16/1—17/1, 30/1—31/1, 13/2—14/2 (sjukkursen dock 13/3—14/3), 27/3—28/3 och 10/4—11/4 1954. Av dessa kommer den tredje och femte övningen att

TRAFIKDIRIGERING ...

Forta. fr. sid 7.

Efter att ha studerat de optiska trafiksignalerna till spårvagnarna fick eleverna bevittna hur trafikkonstapel Lundgren, f d furir i trafiktjänst vid T 4, elegant dirigerade den stora kvällarsningen i korsat Regementsgatan—Fersens väg.

Torsdagkvällen i Malmö ägnades åt permission. Överfurir Stenhöös och furir 22 Nilsson fick dock tillfälle att under 4 ½ tim följa var sin radiobil för att få närmare kontakt med trafikpolisens arbete. Särskilt spännande upplevelse blev det för T 4-underbefäl då den ena radiobilen beordrades avbryta ett pågående uppdrag och med högsta fart ingripa i ett självmordsförsök medan den andra vid ett tillfälle fick ingripa vid ett lägenhetsbråk (det sägs att t o m öf Stenhöös fick åka fort nog).

Malmöpressen studerades med extra nyfikenhet på fredagsmorgonen av T 4-personalen. Hur skulle kritiken bli? Vad som stod att läsa stärkte självförtroendet och när man gick till andra dagens övningar visade eleverna att de tillägnat sig det lugn och förutseende, som fordras för att trafiken skall flyta och trafikanterna som följd härav bli nöjda.

Eftermiddagen ägnades åt 2 timmars studiebesök vid kriminalpolisens tekniska avdelning och kriminalmuséet. Eleverna fingo bl a följa fotogra-

Forta. å sid. 25.

läga rum såsom examensövning för därtill berättigade.

En lägerkurs vid T 4 har vidare preliminärt bestämts att äga rum under 10—12 dagar endera i samband med befälsövningen före repomgngen i mars eller som fristående kurs i maj. I Sollefteå läger en vinterkurs för motorbefäl rum 6/3—20/3.

Tidigare har genom personliga skrivelser till det vpl befälet vid T 4 orienterats om att tanke föreläg att starta en "Skånska trångbefälsföreningen" med uppgift att orientera medlemmarna i frivilligfrågor samt att i samråd med Norra Skånska bfb och Fo 14 anordna kurser vid T 4 i de för vapenslaget speciella utbildningsgrenarna. Ett 60-tal intresserade ha nu anmält sig som blivande medlemmar, och avsikten är nu att före årsalutet bilda föreningens styrelse, utarbeta stadgar m m.

Förberedelsearbetet utföres av kaptan Ramstedt, T 4, vilken är tacksam för ytterligare anmälningar eller förfrågningar om deltagande. Medlemsavgiften är satt till tre kronor, varvid Förbundsbladet erhålles c:a fyra ggr per år med fullständiga tids- och kursplaner.

Föreningen kommer intimt att samarbeta med Kamratföreningen, varför medlemskap i båda föreningarna på ett utmärkt sätt kommer att komplettera frivillig utbildning och kamratskap.

B. R.



Låt idrottsmärket pryda uniformen.

Arbetet med Riksidrottsförbundets manliga idrottsmärket har under året bedrivits intensivt. Sedan 1947 har regementet fått goda placeringar i tävlingen om antalet redovisade prov mellan militära förband, liksom har regementets idrottsförening under flera år legat i toppen i Skåne. I följd av det en viss stagnation och såväl I 7 som F 5 marscherade förbi. Detta har gett impulser till ökat arbete och i skrivande stund, då tävlingen inte är avslutad, har siffrorna från föregående år ökat betydligt och för första gången har över 400 prov registrerats. Det talas om märkesraseri inom den svenska idrotten och även här vid regementet finns en och annan som av denna anledning inte avlägger sina prov. Revidera denna uppfattning. Riksidrottsmärket är dock en värdemätare för den fysiska spänsten, är efter år erhåller man genom provtagningen en viss spänstförsäkring och man har ständigt nya valörer av idrottsmärket att sikta på. Ni rekryter, som kanske för första gången här vid regementet avlagt prov för märket, fortsätt med provtagning efter muck! Kontrollanter finns inom alla civila idrottsföreningar och det fordras inte medlemskap i någon förening för att fullgöra denna sin årliga spänstkontroll. Lycka till.

Fri-idrottsveckan 1953.

Årets stora propagandatävling i fri-idrott arrangerades av regementets idrottsförening under tiden 28/5—9/6. Det tävlades på samtliga förläggningsplatser och för tredje året i följd blev regementet bäst i Skåne. Denna tävling, som inte avgöres av stjärnorna utan av den stora massan, har förmågan att dra ut massor av folk till idrottsplatserna. Här vid regementet var det inte mindre än 3554 starter med en poängsumma av 5933. Detta gav en överlägsen seger i tävlingen mellan militära förband, där förresten våra grannar P 2 belade andraplatsen med 1645 starter och 3318 poäng. För att stimulera intresset inom vårt regemente ordnades en tävling mellan de olika plutonerna, där 1. plut 1. komp segrade med ett medeltal

Idrott

av 12,2 poäng, före 3. plut 1. komp med 11,3 poäng och 1. plut 11. komp med 10,8 poäng. Främsta poängplockare inom regementet (individuellt) blev vpl 91 Axelsson 2. plut 10. komp med 22 poäng, följd av furiren A. Eriksson, som hade 21 poäng.

Arméns simborgartävling.

Denna tävling sorterar under Simfrämjandets och Dagens Nyheters simborgartävling, kanske den allra viktigaste propagandatävling, ur militär synpunkt sett, som organiseras. Då numera också obligatorisk simundervisning är införd inom försvarsmakten deltaga huvuddelen av truppförbanden i denna tävling. Trots de begränsade möjligheterna till såväl provtagning som simundervisning som finns i Hässelholm och dess omedelbara närhet har regementet i år erövat första plats i sin grupp, så mycket mera meriterande som flera förband i samma grupp har såväl inomhus- som utomhusbad till förfogande. Av T 4 styrka, 1223 man stämde inte mindre än 1075 sina 200 meter, vilket betyder att 87,9 % avlagt provet.

I simundervisningen inom regementet har deltagit 266 man och av dessa har 132 man under sommaren lärt sig simma.

Kompanistafetten.

Som vanligt har under sommaren arrangerats kompanistafett runt kaserngården, den kanske bland de vpl mest uppskattade tävlingen som arrangeras. Sju kompanier med vardera 20 man i laget ställde upp till start vilket alltså betyder att inte mindre än 140 man voro i aktivt deltagande. Det hela artade sig till en mycket angenäm tävling, stämningen på innerplan var den allra bästa och varje kompani hade sina manstarka hejarklackar. Efter inledande högtalarmusik var det klart för start, där det tyvärr inträffade en malör, som måhända berövade 3. komp en placering i toppen. Startmannen, som för första gång sprang i spikskor föll nämligen efter cirka 6 meters löpning och skadade sig ganska svårt. Tack vare en snabbtänkt kamrat, som egentligen skulle springa en annan

sträcka, men som fattade situationen och nappade till sig stafettpinnen kunde 3. komp omränga sitt lag och fullfölja tävlingen. Redan från starten blev det riktigt spännande och under första hälften av sträckan växlande ledningen ouppörligt till de otaliga supporternas stora förtjusning. Vid vändpunkten ledde 9. komp, vars löpstarke furir N. E. Andersson, populärt kallad "Löparnisse", hade en till synes betryggande ledning. 2. komp låg tvåa och 10. komp trea vid denna tidpunkt. Redan på nästa sträcka blev det emellertid nytt ledarlag. Furir Jönsson, 10. komp, låg trea då han fick pinnen, satte redan från början upp högsta fart och vid växlingen hade han skaffat sitt lag en ledning på cirka 40 meter. Många trodde nu att loppet skulle avgöras, då 10. komp näste löpare var den ej obekante Garmer. Men det visade sig att Garmer inte höll sina 900 meter och på sluttampen inte blott förlorade sin ledning utan släppte inte mindre än två lag förbi sig. Tråkigt för 10. komp men sådana saker som felaktiga dispositioner av löpare ger ju tävlingen dess charm.

I fortsättningen blev loppet en spännande historia, främst mellan 1. och 2. kompanierna och respektive kompanichefers anleten mörknade och ljusnade allteftersom deras lag låg i toppen. På de tre sista sträckorna gick emellertid 1. komp oemotståndligt fram och vann en villförtjänt och jublad seger. 2. komp tog klart hem andra platsen och som tredje lag sprang 10. komp in.

Efter tävlingens slut utdelade regementschefen silver och bronsmedaljer till de båda bästa lagen. Segrande kompani erhölet också inteckning i det av Tormestorps I F skänkta vandringspriset.

Handboll.

Som vanligt deltog T 4 IF under fjolåret i Skåne-serien i handboll div 4, norra. Placeringen blev blygsam, ty laget hamnade näst sist i tabellen och allmänt trodde man, att laget skulle gå en mörk tid till mötes. I höstas då det åter var aktuellt med handboll, var det dock en del krafter inom föreningen, som ville ta hand om rodet efter fanj Olsson, som försvunnit till T 3. Serg Erik Boo engagerades som tränare och ganska tidigt var intresset det allra bästa och det var många förväntansfyllda supporters som infann sig till debutmatchen mot de gamla antagonisterna Hälsingholms IF. Ingen hade väl vägat räkna med seger, men laget spelade med en verklig kämpaglöd och vann en klar seger. Detta gav impuls till fortsatt livlig träning.

Efter bortaseger mot Göta Hälsingborg, där målvakten Arne Boo fenomenalt i slutminuten räddade en straff var det klart för ny hemmatriumf mot samma lag. I nästa match kom första bakslaget, ty då blev det förlust med uddamålet mot

HAIS, Hälsingborg. Så följde seger hemma mot P 2, efter vilken match tyvärr laget blev av med sin eldsjäl, sergeanten Erik Boo, som blev kommanderad till skjutskolan. Utan att förringa Boos efterträdare kan sägas, att laget genom hans bortavaro framförallt förlorade i självförtroende och vid hemmamatchen mot HAIS blev det änyo en uddamålsförlust. Nästa match var returmatch mot P 2, där man nog litet till mans på regementet räknade med seger för de våra. Men laget, som förresten hade ledning i halvtid kunde inte behålla denna, utan fick lämna planen med ett tvåmålsnederlag. Ganska onödigt kanske. När detta skrives återstår två matcher mot Hälsingholmslagen HIF och KFUM. Att sia om utgången är svår, men får laget en poäng på dessa båda matcher får man nog vara nöjd. Mycket återstår emellertid under vår-omgången och med Erik Boo i laget kommer nog en hel del poäng att plockas. För närvarande är det en 4. placering för laget, men det kan blittrnas på, vilket varje rättrogen T-fyring hoppas.

Samtidigt med seriehåndbollen i det nationella seriesystemet har det bedrivits kompanihandboll inom regementet, med deltagande lag från de olika kompanierna, uoff- och ubefkärerna. Efter hittills avverkade matcher är ställningen jämn, vilket framgår av nedanstående tabell.

Seriespeltabell 9/12.

9. komp	4 4 0 0	59—25	8
3. komp	4 4 0 0	50—27	8
1. komp	4 3 0 1	47—27	6
2. komp	5 3 0 2	41—43	6
Uoff	5 3 0 2	36—45	6
Ofu	6 2 0 4	59—66	4
11. komp	4 1 1 2	36—43	3
6. komp	4 0 1 3	26—39	1
12. komp	6 0 0 6	37—75	0

Regementsmästerskap i fri idrott.

Årets regementsmästerskap, vars finaler avgjordes i anslutning till regementets dag, blev ett trevligt inslag med många goda resultat och perfekta arrangemang. För första gång hade kamratföreningens medlemmar inbjudits att starta, ett arrangemang som bör återkomma i fortsättningen under något ändrade premisser. Till årets tävlingar hade endast inkommit ett par anmälningar och då tävlingsdagen väl var inne var det bara en, nämligen K. V. Danielsson, som vågade försöka att mäta sina krafter med yngre kamrater. Nog kan väl en ändring komma till stånd redan under nästa år. För dem, som arbeta med idrotten vid regementet, vore det glädjande om en särskild klass för kamratföreningens medlemmar kunde införas; det fordras bara ett ökat intresse. Vid nästa sommarträff alltså, tag med idrottsgrejerna. En titt i bild-

SMI:s årsmöte

Regementets idrottsförför, kapten C.-E. Röing delger några intryck.

Sveriges militära idrottsförbunds årsmöte ägde rum i Stockholm den 27. november. Härvid diskuterades en hel del frågor av allmänt intresse.

Man diskuterade först möjligheterna att utvidga kontakterna mellan civila och militära idrottsföreningar och rekommenderade ett arbete, som skulle taga sikte på detta. Eftersom en hel del idrottsmän kommer från civila föreningar till militära och sedan återgå till den civila idrotten ansågs det vara av stor be-

re nummer av Snapphanen ger vid handen att det i så fall kunde bli en riktigt trevlig tävling.

Eftersom tävlingarna i år avgjordes på regementets dag och inte fick taga för lång tid i anspråk ordnade kompanis kvalificeringstävlingar med ganska snäva resultatgränser. Ett 50-tal man klarade dessa och försökstävlingarna gingo av stapeln redan på lördagen, så till söndagen återstod endast finalerna. Resultatmässigt sett vore inte resultaten så bra, detta beroende dels på att ett flertal av regementets goda idrottsmän "muckat" — de tillhörde medicinarpersonalen — tidigare under veckan och dels att inte banorna vore i den bästa kondition. Den dominerande i tävlingarna var mångkampsmännen Adler-Karlsson från 3. kompaniet. Han hemförde inte mindre än 5 mästerskap, promenadsgrade i samtliga grenar utom höjd, där han fick en ordentlig match av första kompaniets Per Ulf Persson, i det civila representerande Tyringe och redan för flera år sedan ett framtidsföfte. Adler-Karlsson har redan hunnit med flera goda placeringar vid SM för juniorer och innefattas i kategorin "Morgondagens män". Av det aktiva befälet var det glädjande nog en hel del starter och löjtnant Lindhé gjorde en god prestation genom att bli bland de tre bästa i inte mindre än fyra grenar. En uppmärksammas också backgjorde furiren Wahlberg, som efter ett års bortavaro från tävlingsbanan på grund av benbrott placerade sig som tvåa i båda sprinterloppen. På 400 meter infrjade som vanligt furiren Artur Jönsson de förväntningar som ställts på honom. Precis som tidigare år gick han fram oemotståndligt de sista 100 meterna efter att tidigare ha legat sist i fältet.

Tävlingens clou och avslutande gren var svensk stafett, 1000 meter, final, till vilket tre lag kvalificerat sig. Som alltid blev det en spännande kamp där ledningen växlade under loppet. På slutsträckan avgjorde emellertid de väl trimmade revingebornas slutman loppet och populärt gick segern till T 4 R.

tydelse att de vpl under sin tjänst vid försvaret omhändertogs och finga vidmakthålla och förkovra sig i olika idrotter. Mycket göres men mera kan göras. Härvidlag skall man inte glömma bort att det viktiga inte är att arbeta med stjärnorna utan det är den stora massan av vpl det gäller att träna upp och intressera för idrott i någon eller flera former. Man bör också sträva efter att skapa ett intresse för idrotten, som räcker efter det att de vpl slutat sin militärtjänst så

Efter tävlingarnas slut förrättades prisutdelning av regementschefen, överste Kellin, som till segrare och andre man i varje gren överlämnade regementets medalj i silver respektive brons, 3 man erhölet keramikallrik med påmålet motiv från regementet. Vidare utdelades Riksidrottsförbundets guld- och silverplakett till sergenterna Gussing och K. Persson.

Resultat:

100 meter. 1. Vpl korp Adler-Karlsson 3. komp 11,6; 2. Furir Wahlberg 10. komp 11,9; 3. Löjtnant Lindhé 9. komp 12,0; 4. K. W. Danielsson Kamratföreningen 13,8.

200 meter. 1. Vpl korp Adler-Karlsson 3 komp 24,5; 2. Furir Wahlberg 10 komp 25,6; 3. Vpl korp Bergström 3. komp 26,1.

400 meter. 1. Furir Jönsson 10 komp 55,2; 2. Vpl Björn 9. komp 57,1; 3. Vpl Uddnäs 1. komp 57,3.

1500 meter. 1. Vpl Österberg 1. komp 4,21,8; 2. Vpl korp Thorsson 2. komp 4,26,8; 3. Vpl Franzén 9. komp 4,30,6.

3000 meter. 1. Vpl korp Thorsson 2. komp 9,48,4; 2. Vpl Franzén 9. komp 9,59,6.

Längd. 1. Vpl korp Adler-Karlsson 3. komp 6,39; 2. Vpl korp Hedengård 2. komp 6,15; 3. Vpl Björn 9. komp 5,73.

Höjdhopp. 1. Vpl korp Adler-Karlsson 3. komp 170; 2. Vpl 301 Persson 1. komp 170; 3. Vpl Kraft 9 komp 160.

Tresteg. 1. Vpl korp Adler-Karlsson 3. komp 12,39; 2. Vpl 301 Persson 1. komp 12,29; 3. Vpl Kraft 9 komp 11,86.

Kulstötning. 1. Vpl Högberg 2. komp 10,96; 2. Löjtnant Lindhé 9. komp 10,63; 3. Serg Boo 3. komp 10,60.

Diskuskastning. 1. Vpl Högberg 9. komp 34,33; 2. Löjtnant Lindhé 9. komp 32,75; 3. Vpl korp 1182 Andersson 3. komp 31,52.

Spjut. 1. Löjtnant Lindhé 9. komp 45,91; 2. Vpl 301 Persson 1. komp 40,44; 3. Vpl Bergström 1. komp 36,95.

Handgranatkastning. 1. Vpl 301 Persson 1. komp 60,55; 2. Vpl Medin 9. komp 59,89; 3. Vpl Bergström 1. komp 55,41.

Stafett 1000 meter. 1. 9. komp 2,14,10; 2. 1. komp 2,16,18; 3. 3. komp 2,17,4.

PISTOLKLUBBEN.

I ett föregående nr av Snapphanen behandlades pistolklubbens arbete och tävlingar under våren och försommaren t o m maj månads utgång. Av denna lilla artikel framgick att serietävlingen i fältskjutning m m om fanjunkare Ahlströms och sergeant Thellanders vpr samt träning för general Ehrenswärds skjutning pågick för fullt med växlande träff- och poängresultat. Dessa tävlingar har nu slutförts och klubbens medlemmar har även hunnit med att delta i en hel del andra tävlingar såsom SM, SSM, Kretsmästerskap, Trängkvadranten m fl. Av de uppnådda resultaten framgår dock att klubben icke tillhör de "större kanonerna" in-

att träningen vidmakthålles även i fortsättningen. Tyvärr räcker tiden inte alltid till i den utsträckning man skulle vilja för att träningen skall bli effektiv. Man måste låta till fritid och till den vpl egen ambition. Det är dock hans eget bästa det gäller.

Ett förslag, som diskuterades, var att den vpl skulle få lov att under sin värnpliktsjämsgöring representera antingen sin civila förening eller den militära, naturligtvis bara en i taget. På så sätt skulle en soldat kunna tävla för sin civila förening i de grenar t ex fotboll, som han är van vid och andra grenar t ex speciellt militära, skulle kunna påräkna hans deltagande vid reg. Hur det går med detta är inte klart men det utlovades bestämmelser med det snaraste.

Beträffande vinteridrott framhölls bl a att det skulle vara av betydelse, om det gick att ordna en speciell SM-vecka i militär vinteridrott. Denna skulle förläggas till ett förband årligen så att man på så sätt slippe att plöttra ut tävlingarna på flera platser och på olika tider. Det skulle underlätta arrangemangen och nedbringa kostnaderna för den enskilde och hans förening.

Så framhölls vidare att man finge se upp med "tävlingsraseriet" så att detta, tävlandet, inte blev självändamål utan så att säga en slutkläm på ett långt tränande. Det är träningen, som är det väsentliga och inte tävlingen, vilket är en gammal känd sak. Det tråkiga är emellertid att många idrottsledare sätter affärssynpunkter före det idrottsliga och detta måste hämnas sig i längden. Släpp alltså inte upp otränat folk på tävlingsbanan, när det rör sig om verkliga prestationer! Träningen i den dagliga tjänsten tål varje friktion pojk men en idrotts tävling kan vara någonting annat.

Till alla idrottsintresserade vid T 4 riktas alltså denna maning: Sök kontakt med den civila idrotten där detta inte har gjorts. Vänta inte på att de civila skola kontakta. Den, som har det bästa initiativet börjar i det storas intresse. Titta inte smett på varandra utan samarbeta. Soldat eller civil spelar ingen roll, alla arbeta vi ju mot samma mål, att göra svenska folket starkt såväl fysiskt som psykiskt.

Glöm sedan inte heller att träningen, den vardagliga träningen ute i skog och mark är den förnämsta formen av idrott. Tävla gärna någon gång men gör det inte till självändamål. Det finns folk som tävlar för att samla pokaler och tallrikar. Detta är inte idrott utan något helt annat. Visst är det roligt att få ett minne av en god prestation men det får inte bli huvudintresset. Då är det någonting som har kommit på smed. Då är idrottsmannen ute på fel vägar.

om pistolskyttet. Där om skvallrar särskilt resultatet från "Ehrenswärds" och "Trängkvadraten" skjutningar.

Kraftigare tag, om kolven och vi slipper slevan vid nästa års "kvadratskjutning"!

Följande resultat har uppnåtts vid tävlingar under juni—november:

Månadsskjutningar:

Juni: klass III K Eek 159,7 poäng; klass II S Mjörnmärk 158,9 poäng; klass I S Boo 157,4 poäng.

Juli: klass III Förv Ek 166,8 poäng; klass II Fanj Löfgren 162,3 poäng; klass I Ingen deltagare.

Augusti: klass III K Eek 168,5 poäng; klass II S Mjörnmärk 164,5 poäng; klass I S Boo 154,6 poäng.

September: klass III Lagerch Hansson 165,0 poäng; klass II S Mjörnmärk 161,5 poäng; klass I S Boo 143,2 poäng.

Oktober: klass III Förv Ek 168,6 poäng; klass II Fanj Löfgren 156,7 poäng; klass I S Boo 128,6 poäng.

November: klass III K Eek 158,6 poäng; klass II S Mjörnmärk 149,6 poäng; klass I Trädgårdsm Läljgren 147,6 poäng.

Sammanräknat 6 bästa skjutningarna under året:

Klass III K Eek; klass II S Mjörnmärk; klass I S Bengård.

Fanj Ahlströms vpr:

1. Förv Ek 771 poäng; 2. Mfanj Boo 741 poäng; 3. S Lundborg 708 poäng.



Påbyggnadsmärket i guld av riksidrottsförbundets manliga idrottsmärke har i år erhållits av sergeant N. Gussing, idrottsunderofficer på regementet och sekreterare i idrottsföreningen. Detta innebär att han varje år under loppet av 18 år har avlagt godkända prov för ovannämnda idrottsmärke, en prestation som inte många gör efter. Sergeant Gussing är den fjärde av på regementet tjänstgörande personal, som erhållit denna förnämna idrottsutmärkelse.



År 1953 står inför sitt slut och med tillfredsställelse konstaterar motorklubben, att den kan se tillbaka på ett framgångsrikt tävlingsår. Frågan är om inte motoridrotten haft sitt bästa år hitintills. Även om inte klubbens, i slutet av 1952 uttjade förhoppning, att före 1953 års utgång ha tio mc och åtta bilekipage av högsta klass till fullo har uppfyllts, är vi dock fullt nöjda. Målet kanske var väl högt ställt, men det brukar aldrig skada att sikta högt. Vi tackar de "gamla", som ständigt varit i selen, men efterlyser nya och intresserade förnäm. Med tillfredsställelse hälsar vi vår ende senior hitintills, arméingenjör Norrfalk och inser värdet av detta starka tillskott.

I den av T 4 särskilt omhuldade tävlingsformen OT-körning (orienterings- och tillförlitlighetskörning) har konkurrensen från de civilas sida skärpts. Mer och mer har man för att få utslag börjat övergå till nattkörningar och gradvis har man kommit bort från de gamla "urnmakartävlingarna". Körorderna har förenklats och metoden att ange infartsriktningen till tidkontrollerna har ökat kraven på finorientering. Dessa förhållanden anammats på militärt håll med glädje genom att de ge oss träning i kartläsning. T 4 har även haft möjligheter att få starta i ren tillförlitlighetstävling.

Musikhandlare Perssons vpr:

1. S Boo 87 träff; 2. Förv Ek 86 träff; 3. S Mjörnmärk 83 träff.

Klubbmästerskap:

KM Köpman S Liedholm 329,3 poäng; 2. Ofu Klang 323 poäng.

Fullmans vpr nr I:

1. K Eek 225,1 poäng; 2. Fanj Löfgren 222,2 poäng.

Fullmans vpr nr II:

1. Lagerch Hansson 135 poäng; 2. S Lundborg 124 poäng.

Mörsers tallrik:

1. Ofu Klang 40/373 poäng; 2. Lagerch Hansson 40/360 poäng.

E. E.

Motorsport

Ett flertal av klubbens mc-förare har i år provat att köra "civilt" som kartläsare. Som goda sådana äro de förståeligt nog gärna eftertraktade av civila förare. Detta, att ibland läsa karta från bil, är säkert mycket stimulerande och utvecklande. Noggrannheten övas automatiskt upp om inte annars, så när man upptäcker, att det inte går lika lätt att slå en "rundpal" med en bil som med en mc, när man gjort en felläsning. Klubben hoppas dock, att inte motorcyklarna glömmas bort när det gäller träning för att försvara erövrade vandringspris eller en helhjärtad insats vid MID.

Att det finns värdefulla priser att tävla om, kan var och en, som har ärende till kanslihuset förvisa sig om genom en titt på regementets prissamling. Motoridrottens eftermäle intager en ganska omfattande plats i samlingsarna. Resultatet hade icke varit möjligt att nå utan regementschefens välvilliga inställning till motoridrotten, för vilket vi tackar. Tygofficerens omtanke, när det gäller att förse oss med fordon har säkert också bidragit till de goda resultaten.

För den kommande verksamheten står närmast på programmet en OT-tävling, "Decemberkåsan". Det är en tävling för regementets äldre off och uoff och framför allt för dem, som ha tjänstgöring inomhus. Då finns möjligheter att bättra på de färdigheter, som denna personal sällan får tillfälle att öva. Väl mött i terrängen den 21., herrar komp- och avdch! I januari kommer förmodligen den årliga motorfälttävlingen mellan P 2 och T 4 ubef att äga rum. Tävligen arrangeras i år av P 2. Fram i mars hoppas vi att träningen för MID skall komma igång. T 4 har mycket att försvara och milots motoriserade förband är ute efter regementets skalp. A 6 i Jönköping blir troligen arrangör.

Klubben skulle gärna vilja arrangera en enkel klubbträning till vilken de civila klubbar vi under året gästade kunde inbjudas. Det är inte utan att vi känner oss litet skyldiga att "bjuda igen". Tänk-

bart är att tävlingen skulle kunna gå i januari. Ett militärt förband måste mer än de civila klubbarna tänka på att markskadorna begränsas. Ur militär arrangörssynpunkt synes vinterhalvåret bäst. Om denna träningskörning kom till stånd, är det vår avsikt att ordna även en nybörjarklass.

Klubben avser även att söka komma igång med att ordna träning och provtagning för KAK:s manöverprov. Detta skulle i så fall ordnas ev på söndagsmorgnarna och vid dessa tillfällen skulle



T 4:s segerlag i Malmö. Fr. v. serg Svensson, serg Håkansson, fänrik Peterson, arméing Norrfalk, löjtnant Posse och tygverkm Ljung.

såväl militär som civil personal få tillfälle att öva för och avlägga provet. Manöverprov har ett oerhört stort värde för utbildning till en skicklig förare, något som tillfullo vitsordas av framstående tävlingsförare.

Och så till sist, utdrag ur resultatlistorna för hösttävlingarna:

KAK, Malmö.

Seniorer: 1. plac. arméing Norrfalk—tygverkm Ljung.

Juniorer B: 1. plac. serg Håkansson—serg Svensson; 12. plac. löjtn Posse—fänrik Peterson.

1. lagpris T 4.

SMK, Helsingborg.

Bilar 7. plac serg Håkansson—serg Svensson. 9 plac löjtn Lindstedt—löjtn Block.

Me 1. plac furir Aurell.

SMK, Orkelljunga.

Bilar 1. plac serg Håkansson—serg Svensson.

SAK, Malmö.

Bilar 5. plac löjtn Lindstedt—löjtn Block, 10 plac serg Håkansson—fänrik Svensson.

Oskarshamns MK.

Me 1. plac furir A. Nilsson.

Motorklubben Ringen, Trelleborg.

Me 1. plac öfurir Hurtig, 2. plac furir Aurell.

Trelleborgs MK.

Me 1. plac öfurir Thuresson, 2. plac furir Sax, 3. plac furir Aurell, 4. plac öfurir Abrahamsson.

O. J.

Utdrag ur Rego

Utnämningar, förordnanden och placeringar.

Furirerna *Wihelmsen* och *Emanuelsson* ha konstituerats till sergenter vid trängtrupperna, den förra fr o m 28/8, den senare fr o m 1/10 1953 med placering vid T 4 resp T 2.

Fänrik *A. Peterson* har fr o m 20/8 1953 placerats vid reg.

Såsom personalvårdsassistent vid T 4 och P 2 har av och fast anställts *S. Lundberg* fr o m 1/10 1953.

Såsom fänrikar i trängtruppernas reserv med placering vid reg har fr o m 1/9 1953 antagits *K. T. A. Jönsson*, *K. J. K. Persson*, *H. G. Lindén*, *A. H. I. Johansson*, *A. J. Krook*, *H. B. Garke* och *C. L. Carlquist*.

Till fanjunkare vid trängtrupperna har fr o m 1/10 1953 befordrats sergeanten vid trängtrupperna *E. G. Y. Löfgren*.

Såsom fanjunkare vid trängtrupperna har fr o m 1/10 1953 förordnats sergeanten vid trängtrupperna *C. V. Bjerkemo*.

Löjtnanten vid I 5 *G. Block* samt fänriken vid trängtrupperna *T. H. V. Lindhé* ha fr o m 1/10 1953 utnämmts till löjtnanter vid trängtrupperna.

Offikap *Bergerbrant* (I 7) har fr o m 1/10 1953 placerats vid reg.

Förvaltare *Almstig* har fr o m 1/10 1953 placerats såsom kassachef vid T 4.

Såsom föreståndare för läkemedelscentralen har fr o m 1 11 1953 förordnats apotekare *S.-E. Rosenquist*.

Kommenderingar och kurser.

Såsom elever vid T O S 1953—54 har beordrats löjtnanterna *Block*, *Lindstedt*, *Bouvang* och *Rosenius*.

Såsom elev vid AUS 1953—54 har beordrats furir 93—6—47 *Nilsson*.

Tjänatgöring för reservpersonal.

Löjtnant *Schönbeck* samt fänrikerna *Månsson*, *Nilsson* och *Liljekvist* 22/8—10/10, kapten *Elander*, löjtnanterna *Asberg*, *Wallerstedt* och *Dahlström* samt fänrik *Karlsson* 24/8—12/10, löjtnanterna *Westerberg* och *Højer-Barksen* samt sergeanterna *Cederberg*, *Reimendahl* och *Storck* 30/8—10/10, kapten *J. Persson* 31/8—11/10, kapten *Gussing*, löjtnant *Lundgren* och sergeanterna *Enebrant* och *Thorstensson* 1/9—12/10, löjtnant *K.-E. Jönsson* och sergent *Leifbert* 9/9—10/9, kapte *E. Alvéén* 21/9—12/10, fänrik *Hartlow* 6/9—12/10, sergent *Skogbrant* 19/9—30/10, fänrik *Falkman* 28/9—15/10.

En utmärkt nyinspelning av Kungl Skånska trängregementets marsch på grammofoonkiva har i dagarna anlänt till regementet. Den försäljes av kamratföreningen till ett pris av 5 kronor genom hänvändelse till kapten *Brunnby* eller fanjunkare *Liedholm*.

VAGRATT

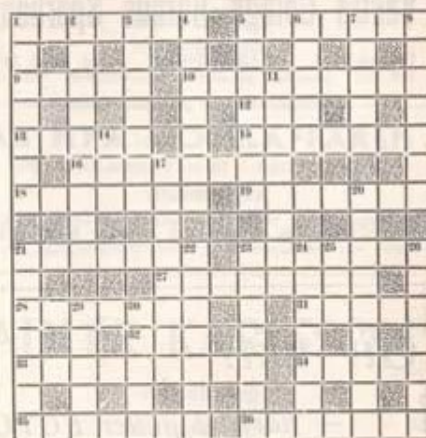
1. Säkrar släktets fortbestånd.
5. Hjälper mot kikhosta.
9. Mätt.
10. Bör ingen vara inför julbordet.
12. Handling.
13. En av fem.
15. Gör bockar inte bara till jul.
16. Verbforn.
18. O-språk.
19. Kanske i en framtid på julbordet.
21. Attiralj för spritapion.
23. Har mängen värnpliktig uttagits till.
27. Sysselsatt i lantbruk.
28. Alexanders ... band.
31. Bör man vara i tidig morgonstund.
32. Apelsinkyfta.
33. Besvärar väl inte Eder granne.
34. Klivna tungor.
35. Senap.
36. Förkunnar julefrid.

LODRATT

1. Sammanställning av motsatser.
2. Från Polen.
3. Alskarinna.
4. Något om Mont Blanc, Matterhorn och de andra stora.
5. Person i en av Jesu liknelser.
6. Må vårt land alltid så förbli.
7. På Möen.
8. I fastställd ordning.
11. Kanske en passande julklapp.
14. Blir det ofta för mycket av till jul.
17. Övåsen.

20. Kan man kalla en snabb karriär.
21. För fotografen.
22. Svårstavat.
23. Vingslag.
24. Ett av mänsklighetens gissel.
25. Får vi hoppas, att Ni känner Er.
26. Nu är Ni gåtans lösning...

KORSORD



29. Skall Nasse till jul.
30. Aro exempelvis myrorna.

Lösningarna skola vara red, tillhanda senast 31/1 1954. Ett pris utdelas, 1. pris 15:—, 2. pris 10:— och 3. pris 5:—.

TRAFIKDIRIGERING ... Forts. fr. sid 18.

feringen av förfalskade kvitenser på postanvisningar. Mycket intressant var också att följa hur man "säkrade" fingeravtryck på föremål från brottsplatser och därefter jämförde dem med avtryck av misstänkta personer.

Kriminalmuseet kunde uppvisa olika verktyg och vapen, som beslagtogs från brottslingar och vilka synes betydelselösa fynd från brottsplatser vilka dock avslöjat brottslingen. Bland vapnen fanns bl a ett, som knappast kunde vara avsett för fredlig övningsaskjutning. Det var en revolver med kolven utformad som ett knogjärn och pipan försedd med ett knivblad som bajonett.

Slutprovet i dirigering avverkades också under 2 timmar på eftermiddagen. Eleverna hade nu nått så långt att deras instruktörer lugnt kunde lämna dem ensamma i den livliga trafiken. De svåraste situationer reddes nu ut lekande lätt. Dirigeringen präglades av lugn, förutseende och fasthet. Eleverna hade lärt sig den svåra konsten att få personlig kontakt med den trafikant som skulle få ett tecken. Om någon bilist ej såg upp i tid på stopptecken fick en liten vink honom att backa.

Erkännande ord uttalades av såväl instruktörer som, vilket kanske har icke minst betydelse, av trafikanter. Många malmöbor stannade för att intresserat studera T 4-soldaternas prestationer.

Resultat av Korsord i nr 2



Pristagare:

1. Fänj O. Martinsson, Sallerupsvägen 32, tr. L, Malmö.
2. Fru Aina Liedholm, Kungsgatan 2 A, Hässelholm.
3. Mfanj Erik Jönsson, Kaptnsgatan 17 A, Hässelholm.

Västra Göinge Härads Sparbank

Stiftad 1841 HÄSSLEHOLM Tel. 62 & 1175

Gottgör högsta gällande ränta

å insatta medel.

Expeditionstid:

9.30—14.00. Dag f. sön- och helgdag 9.30—13.00

Giv akt!

— när det gäller FOTO

Evy-Foto

Solgården, Hässleholm - Tel. 1045

Mattssons Pappershandel

Kontorsmateriel - Kuvert - Reservoirpennor

Frykholmögatan

Tel. 206 HÄSSLEHOLM Tel. 260

Arméns personal

"folk med anspråk på stil och kvalitet"
anlita

Lindhs Skomakeri

HÄSSLEHOLM Tel. 518

Ring 725

när det gäller

SPECERIER
KONSERVER
FRUKT
KONFEKTYRER

LUNDBÄCKS

SOLGÅRDEN - HÄSSLEHOLM

KUNNIGHET ger SAKERHET

Lär Er köra bil hos

Inge Pettersson

Bilskola - Biluthyrning

Modern undervisning. Ljudfilm

Röingegatan 27, Hässleholm

Tel. 658

Tel. 658

MUSIKCENTRUM

Hässleholm . Tel. 267

MUSIKINSTRUMENT . PIANON . RADIO-
GRAMMOFONER och GRAMMOFONSKIVOR

STÖRSTA RESURSERNA

för alla slag av trycksaker
finner Ni hos oss

För perfekt service ifråga
om alla slags trycksaker -
i en eller flera färger - vänd
Eder till

SVANTESSONS BOKTRYCKERI

Telefoner 170 - 2525 HÄSSLEHOLM

BOKBINDERI

Neumans Möbler

vid behov av
Möbler . Mattor . Gardiner
Vänd Eder med förtroende till oss!
Akaregatan — Tredje Avenyen :: Tel. 1994

Fjellströms

Guldsmedsaffär

Järnvägsgatan 23

Tel. 1345

Hällaryds Sparbank

Trensrum

Beviljar lån på fördelaktiga villkor. Gottgör alltid
högsta inlåningsränta.

KÖR till IC

Bensin - Oljor - Gummi - Batterier

Motorfolkets Inköpsförening

Tel. 1017

Karlshamn



Fanor
Bordflaggor
Vimplar
Tröjmärken etc.
Tillverkning av allt i branschen.

IVAR RYDBERG
Flaggfabriken - Karlshamn Tel. 366

STADSHOTELLET

Karlshamn

Träffpunkten för stor eller liten sammankomst.
Red. priser för gruppresor.
Tel. Namnanrop.

Hilma Lundqvists
Konditori

Rekommenderas

Tel. 394 Beställningar emottagas tacksammt Tel. 394

AB NYA MÖBELAFFÄREN

FRYKHOLMSGATAN 37 - HÄSSLEHOLM
Telefon 624

Stort urval av Möbler, Mattor och Gardiner
Egen tapetserarverkstad. Även omklädsel av bilar.

ADLER KARLSSON

Aktiebolag

KARLSHAMN

Tel. växel 688

Bruksagenter för papperssäckar och
Wellpappkartonger.

Gynna

annonsörerna!

Vad oasen är för beduinen är

MARKETENTERIET

för soldaten

Nils Heime AB

TRÄVARUEXPORT

Malmö - Telefon : växel 70975

Avdelningskontor:

Kalmar: 16218

Västervik: 13737

Osby: 241

Sölvesborg: 11345

MORRIS-service i Hässleholm

Vi utföra även övrig service såsom:
Batteriladdning . Rumsdörning . Underredsbekämpning med "Underseal"

Ringkompaniet

I HÄSSEHOLM AB . Telefon Nummanrop

Klippas eller rakas?



fråga **Ströander & Sjö**
Frykholmagatan 2 Telefon 949

W. STRIDHS

FÄRGHANDEL
rekommenderas

Finjagatan 12

Telefon 1132

KÖPMANNABOLAGET

HÄSSEHOLM

Tel. 402, 902

HERRTVÄTT

Specialité: Skjortor

TVÄTT-TJÄNST

Röingegatan 22. Tel. 884

(Straz intill Nytorget)

Inlämning även Hässleholms Kem, Tvätt.
Järnvägsgatan 23.

Njut

Holmers Läckra Wienerbröd

Levereras till såväl
MARKETENTERIET
som
SOLDATHEMMET

Telefon 2540

ALLT för hygien

hos

Malmströms

Dafymexi

HÄSSEHOLM

Tel. 10



Nynäs Bensin & Servisstation

Br. Thygesson, Hässleholm - Tel. 1688

Ortens största inom branschen.

Snabbbladdning.

SKOHANDLA

hos

SOLID

ROINGEGATAN . TEL. 522

GA EJ ÖVER BRON

för att rakas och klippas!

gå till **ODDS**

Frisérsalong vid Finjagatan.

Paulssons Cykelaffär

Rekommenderas

Telefon 1471

Ni får utan kostnad prisuppgift, måttförslag, demonstration och prover på

PERSIENNER

med 5 års garanti

Kristinehems Diversehandel

Svante Larsson

Telefon 122 - 1241

Göingetvätten

Leveranstid 5-10 dagar.

Goodtemplargatan 13 - Tel. 1559

Finja Konditori

REKOMMENDERAS

TEL. 15

TEL. 15

Besök

CONDITORI CONCORDIA

vid T 4

GOTT KAFFE och GOTT BRÖD

ALLA VÄLKOMNA!

Tel. 647

Vid behov av blommor

Ring

Blåklinten

Tel. 2693

Behöver Ni

ridsaddlar, hästselar, beg. militärkläder, skriv då efter prislista, som sändes gratis av

Mäklarfirman GERMANIA

Hässleholm - Tel. 441

SOLDATHEMMET

vid T 4 - Hässleholm

Finjagatan 39, Telefon 901

Ljusa, varma och trevliga lokaler. Läs- och skrivrum. Garderob. Kafé. — Försäljning av frukt, karameller, choklad och tobaksvaror. Telefonhytt.

BENGTSSONS JÄRNHANDEL

Arla Livsmedel

Tel. 1271

Bertil Ericsson - Hässleholm

Välsorterad i Specier och Grönsaker
Djupfrysta varor

Rekommenderas

Vid behov av SPETTKAKA

vänd Eder med förtroende till

Nordéns Spettkaksbageri

Ringgården . Tel. 1484